

Trích báo cáo tổng kết lớp tập huấn liệu pháp phản xạ thần kinh tại câu lạc bộ Thăng Long Hà Nội, do dược sĩ Vũ Công Thuyết (Nguyên thứ trưởng Bộ Y tế) Phó chủ nhiệm Câu lạc bộ Thăng Long trình bày 16/1/1989.

Lớp học chúng ta đã qua 15 ngày. Hôm nay, chúng ta sơ kết phần đầu do Bà thầy Lê Thị Thu Cúc trực tiếp giảng và hướng. Chúng tôi nói sơ kết vì theo kế hoạch đã định, chúng tôi sẽ phối hợp với Quân Y viện 108 tiếp tục phân đào tạo và áp dụng phương pháp phản xạ do Bà Cúc phổ biến, Quân Y viện 108 có điều kiện và phương tiện kỹ thuật nghiên cứu sâu thêm về mặt khoa học, tác dụng và hiệu quả của phương pháp.

Phương pháp chữa bệnh của Bà Cúc cơ sở khoa học là học thuyết của nhà Bác học lớn người Nga Yvan Petrovitch Pavlov giải thưởng Nobel 1904 về các công trình nghiên cứu của ông về phản xạ có điều kiện, về vai trò của hệ thần kinh trung ương điều khiển mọi hoạt động cơ thể, về khả năng tự điều hòa, điều chỉnh cơ thể.

Phương pháp chữa bệnh không dùng thuốc, mỗi phương pháp có ưu điểm và cũng có khuyết điểm. Thí dụ: Nếu so với châm cứu là một phương pháp hiện nay được áp dụng khá rộng rãi, thì phương pháp dùng phản xạ của Bà Cúc hơn hẳn về mặt bảo đảm an toàn cho người bệnh vì chỉ dùng những động tác lăn, cào, gõ, day ấn, chà xát hoàn toàn làm ngoài da không cho dị vật vào đường vận chuyển máu. Châm cứu có những kết quả ai cũng công nhận, nhưng trong hoàn cảnh của ta hiện nay, ý thức và phương tiện vật chất kỹ thuật bảo đảm vô trùng còn rất thấp, việc lây lan bệnh không tránh khỏi, nhất là từ khi bệnh AIDS đã trở thành một hiểm họa cho nhân loại, việc tìm thuốc và châm cứu chỉ nên làm ở những cơ sở điều trị có phương tiện khử trùng đầy đủ với một cách làm thật nghiêm túc.

Phương pháp của Bà Cúc dễ học, dễ nhớ, dễ làm, ít tốn kém, rất phù hợp với hoàn cảnh của nhân dân ta hiện nay. Qua 15 ngày, Bà Cúc và các cộng sự cùng với học viên đã chữa cho 106 bệnh nhân gồm các bệnh cảm, đỉc, mù, bại liệt, cao huyết áp, động kinh ... Nhiều bệnh nhân đã có những biến chuyển tốt, nhiều cháu cảm đã nói được nhiều câu ngắn. Có người mù đã nhìn thấy ánh sáng và các vật lớn, tự nhìn đường và đi lại được qua nhiều phố, nhiều người bại liệt tay chân tím tái đã trở lại màu hồng và bắt đầu cử động được.

Lớp học có 100 học viên trong đó có 10 bác sĩ, còn có 30 người đã theo học những lớp về cơ thể và sinh lý bệnh học người già, y học dân tộc, châm cứu, bấm huyệt ... nên khả năng tiếp thu tốt có 20 người được học tập về 5 kỹ thuật cơ bản và bước đầu đã về chữa một số bệnh.

Các học viên đều nhất trí sở dĩ học có kết quả tốt, nguyên nhân chính là đã thấy ở thầy Cúc một tấm gương tốt về nhiều mặt.

1. Thầy Cúc thể hiện rất rõ với những nét rất đẹp về hình ảnh người thầy thuốc như mẹ hiền. Bác Hồ kính yêu đã dạy: Toàn ngành y tế chúng ta phải thương yêu người bệnh như người ruột thịt. Nhiều cán bộ y tế ta đã thể hiện tình yêu thương đó ở mức độ nhất định, nhưng cũng còn nhiều người thiếu sót về thái độ, lời nói.

Bà Cúc đã cho chúng ta một mẫu mực về cách tiếp xúc với bệnh nhân, nhất là đối với các em bé. Mắt nhìn thân thương, lời nói dịu hiền, bàn tay mềm mại vuốt tóc xoa má, các em tin mến và nghe theo lời chỉ dẫn. Ai không cảm động khi thấy sau 30 phút tận tình chữa cho các em, các em phấn khởi thấy bệnh thuyên giảm, Má Cúc dặn dò và hôn các em, các em cũng ôm hôn và cảm ơn Má Cúc.

2. Bà Cúc lúc nào cũng thiết tha mong giúp đỡ đồng bào đau khổ. Bà làm việc không mệt mỏi, giảng bài, hướng dẫn các động tác, đến giờ nghỉ lại tranh thủ đi thăm bệnh nhân tại gia đình, quên cả giờ ăn.

3. Bà Cúc có tinh thần học tập rất cao, luôn tìm đến khoa học, tìm tòi sáng tạo trong việc chữa bệnh. Vốn không được đào tạo trong trường Y khoa, bà đã tìm học ở các Bác sĩ, các lương y giỏi, tìm học các ngành Y học kể cả tiếng Việt và ngoại ngữ, sưu tầm các mẫu dụng cụ và qua sử dụng cải tiến hơn nữa.

Bà Cúc thường nói: Người bệnh là thầy tôi, ý nghĩa của lời này thật sâu sắc. Lúc đầu nhiều người chúng tôi cũng băn khoăn, không rõ làm sao Bà có thể định được cường độ, thời gian của mỗi động tác. Cường độ, thời gian tăng hay giảm tác dụng sẽ thay đổi. Chỉ với một tinh thần trách nhiệm rất cao, theo dõi rất tỉ mỉ chặt chẽ mọi biến đổi trên sắc mặt, da dẻ bệnh nhân mới thấy được tác dụng việc chữa đang đi theo chiều hướng tốt đẹp hay không. Bà Cúc nói "Nếu tôi làm điều gì sai thì thay đổi nét mặt ở bệnh nhân cho tôi biết". Thiết tưởng đó cũng là một kinh nghiệm quý báu đối với thầy thuốc.